

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska – Krydowska

Bez udziału prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2019 r. oraz 23 maja 2019 r.

sprawy Ł. R. s. T. i J. z d. P., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że: w dniu 18 sierpnia 2018 r. w O., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym I – 1,16 mg/l i II 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy M. (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

- oskarżonego Ł. R. uznaje go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to skazuje go a na podst. art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych,
- na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych,
- na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie od dnia 9 października 2018 r. roku do dnia wyroku,
- na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Dnia 18 sierpnia 2018r Ł. R. udał się w odwiedziny do swojej matki. Ponieważ dnia poprzedniego Ł. R. spożywał alkohol nie prowadził auta jadąc w odwiedziny, przyjechała po niego matka. W dniu 18 sierpnia 2018 r Ł. R. ponownie spożywał alkohol w ilości co najmniej trzech piw. Będąc w mieszkaniu matki z balkonu Ł. R. dostrzegł znajomych stojących obok samochodu m-ki M. i zaczął z nimi rozmawiać, dowiadując się, że pojazd przy którym stoją jest do sprzedania. Ł. R. zainteresował się autem i zszedł je obejrzeć a następnie zdecydował się je nabyć. Wówczas jeden ze znajomych poprosił Ł. R. aby ten podwiózł go do sklepu. Ł. R. uznał, że będzie to okazja do wypróbowania nowo nabytego auta, do którego wsiał jako kierowca i pojechał w stronę sklepu (...). Ł. R. jadąc do sklepu ze znaczną

prędkością przejechał przez skrzyżowanie ulic (...) w O., co zauważyli pełniący służbę radiowozem oznakowanym funkcjonariusze policji R. K. i P. S.. Policjanci ruszyli za pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) chcąc zatrzymać kierującego. Pojazd zjechał na parking przy sklepie (...), a z miejsca kierowcy wysiadł Ł. R.. Po przebadaniu Ł. R. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu funkcjonariusze uzyskali u kierującego pojazdem wynik 1,16 mg/l i 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego Ł. R. (k.16-17, 58-59)
- Zeznań świadków : R. K. (k. 5, 80-81) i P. S. (k. 81-82)
- Innych dowodów ujawnionych na rozprawie: protokołu przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2), kopii świadectwa wzorcowania (k. 3), status osoby w ruchu drogowym (k. 52-53), dane o karalności (k. 75-77), wywiadu środowiskowego (k. 72-73), kopii notatników urzędowych funkcjonariuszy policji (k. 63-67), danych osobopoznawczych (k. 21)

Ł. R. był uprzednio karany (k. 75-77)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku rozprawy głównej. Ł. R. przyznał, że w dniu 18 sierpnia 2018 r kierował pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) ul. (...) w O. znajdując się w stanie nietrzeźwości oraz opisał okoliczności w jakich doszło do tego, że wsiadł do pojazdu jako kierowca. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie pokrywają się ze zgrupowanym w sprawie materiałem dowodowym a w szczególności z zeznaniami świadków R. K. i P. S. a także z dowodem w postaci wyniku badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka R. K. zarówno tym składanym na etapie postępowania przygotowawczego, jak i w toku rozprawy głównej. Sąd miał przy tym na uwadze, że świadek jest funkcjonariuszem policji, osobą obcą dla oskarżonego i niezainteresowaną osobiście w wyniku postępowania, a przy tym jego zeznania pozostają zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego oraz pozostałym zgrupowanym w sprawie materiałem dowodowym. Świadek zgodnie ze swoją wiedzą i pamięcią opisał okoliczności w jakich zwrócił uwagę na pojazd prowadzony przez oskarżonego oraz w jakich doszło do zatrzymania tego pojazdu.

Również zeznania świadka P. S. uznał Sąd za wiarygodne w całości. Świadek niewiele pamiętał ze zdarzenia, jednak w zakresie w jaki był w stanie je odtworzyć, jego zeznania pokrywały się z zeznaniami R. K. a także z wyjaśnieniami oskarżonego. W ocenie Sądu świadek zeznawał w sposób logiczny, rzeczowy, zgodnie ze swą wiedzą i pamięcią.

Sąd uznał za wiarygodne również wszystkie pozostałe dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym, dokumenty te pozwalają na odtworzenie pełnego i rzeczywistego obrazu czynu popełnionego przez oskarżonego.

Ł. R. zarzucono popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony, sankcjonuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego, określony w art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie.

Czyn z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony jest nadto przestępstwem formalnym, co oznacza, że do jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie konkretnego niebezpieczeństwa w ruchu.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości pozwolił uznać, że oskarżony Ł. R. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony kierował pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) po ul. (...) w O. będącej drogą publiczną znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,16 mg/l i 1,06 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z art. 178a § 1 k.k. karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda. Ponadto na podst. art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat a na podst. art. 43a § 2 k.k. nałożył nań obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Na podst. art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 października 2018 r. Ponadto Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Proces wymiaru kary w niniejszej sprawie wymagał – wobec alternatywnej sankcji karnej za przypisany oskarżonemu czyn - w pierwszej kolejności wyboru rodzaju kary, a następnie jej wysokości.

Zważywszy, iż oskarżony jest osobą zdrową, w sile wieku, pracującą Sąd uznał, iż trafność reakcji karnej w stosunku do oskarżonego wymagała wymierzenia mu właśnie kary grzywny.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił. Ł. R. po spożyciu alkoholu, mając świadomość tego, że znajduje się pod jego działaniem, zdecydował się na jazdę samochodem. Wskazuje to na rażące lekceważenie przez niego podstawowych reguł ostrożności w ruchu drogowym. Znajdując się w stanie nietrzeźwości i decydując się na prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym, po jednej z głównych ulic miasta O. oskarżony wykroczył przeciwko jednej z podstawowych zasad rządzących porządkiem i bezpieczeństwem ruchu na drogach, wyrażonej w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym tj. zasadzie bezwzględnej trzeźwości, stwarzając przy tym zagrożenie dla samego siebie, jak również innych uczestników ruchu drogowego. Powszechnie wiadomym jest, iż kierowcy znajdujący się pod wpływem alkoholu mają mniejsze możliwości uniknięcia sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co z kolei jest częstą przyczyną wypadków drogowych. Wskazane okoliczności przemawiają za większym, niż znikomy stopniem karygodności jego czynu.

Do okoliczności łagodzących Sąd poczytał oskarżonemu przede wszystkim jego ustabilizowaną sytuację życiową potwierdzoną wywiadem kuratora.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu, kara grzywny w wymiarze 150 stawek przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. pozwoli na efektywne oddziaływanie na oskarżonego i da mu szansę wyrobienia w nim pożądanej przez prawo potrzeby ukierunkowanej na przestrzeganie prawa.

Wobec tego, iż oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji znajdując się w stanie nietrzeźwości, Sąd na mocy art. 42 § 2 kk orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaliczając jednocześnie na ten okres czas zatrzymania oskarżonemu prawa jazdy od dnia 9 października 2018 r.

Na mocy art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5000,00 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Orzeczone kary oraz środki karne, mające charakter obligatoryjnych w związku z przypisaniem sprawcy przestępstwa z art. 178a § 1 kk, odpowiadają jednocześnie w swym zakresie i rozmiarze (w dolnych granicach zagrożenia) celom zapobiegawczym i wychowawczym, jakie mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Przyczynią się w ocenie Sądu, w wystarczający sposób do wywołania po stronie sprawcy refleksji odnośnie popełnionego czynu, którego następstwa mogły okazać się bardziej dotkliwe w skutkach dla niego samego, nie wykluczając innych uczestników ruchu. Czas, na jaki następuje wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa z ruchu drogowego jako kierowcy jest - w ocenie Sądu – koniecznym okresem w związku z dopuszczeniem się przez niego popełnienia czynu wyczerpującego znamiona występku z art. 178a § 1 kk. Przy jego rozmiarze Sąd miał na względzie zwłaszcza stopień upojenia alkoholowego, jak również stopień karygodności czynu, na co wskazano powyżej.

Wskazać należy, iż przede wszystkim rozmiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, spełnia potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, wskazując na zasadność i konieczność pozbawiania nietrzeźwego kierowcy możliwości prowadzenia pojazdów i dania mu szansy weryfikacji swojego bezprawnego zachowania. Orzeczony zakaz, przy uwzględnieniu dotychczasowej postawy oskarżonego, jest konieczną i adekwatną reakcją na przestępstwo, którego popełnienia dopuścił się.

Zwalniając oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych Sąd miał na uwadze, że oskarżony, który posiada na dziecko, został obciążony koniecznością uiszczenia kary grzywny oraz świadczenia pieniężnego. W tej sytuacji uiszczenie kosztów postępowania byłoby dla oskarżonego, w ocenie Sądu zbyt uciążliwe.